

[Christophersen.]

heder, og efter mit skøn er en bunden opsparring på 1,1 mia kr. i sine samlede økonomiske virkninger ikke så vældig fjernt fra virkningerne af de oprindelige besparelsesforslag på 735 mill. kr. på dette område.

Tilbage bliver regeringens oprindelige forslag til ressourcebesparelser, og jeg skal blot gentage det, jeg sagde i går, at det er med tilfredshed, jeg kan konstatere, at disse forslag er gennemført i næsten hele deres oprindelige omfang. De besparelsesforslag, som nu er vedtaget, betyder, at staten begrænser sit personaleforbrug, sit varekøb, sit forbrug af tjenesteydelser, sine bygge- og anlægsarbejder m. v. i et omfang, som vel stort set svarede til, hvad regeringen tilsigtede med sit oprindelige forslag.

Hvis man vil vurdere stramheden i den økonomiske politik, der nu er lagt op til, så bør man bemærke, at vi til det, vi kalder kasseoverskuddet, skal føje de forbrugsbegrænsende virkninger af den bundne opsparring; det beløb figurerer jo ikke på finansloven, idet den bundne opsparring går ind i private banker og pengeinstitutter. Den samlede stramning vil derfor i 1974-75 komme op på et sted mellem 2 og 3 mia kr. Hertil skal vi så lægge virkningerne af ansættelsesstoppet i staten og i de kommuner, hvor det er blevet fulgt op, samt den indflydelse, som de stigende energipriser naturligvis får på befolkningens forbrugsmuligheder.

Over for disse stramninger står der så visse ekspansive virkninger. Lønmodtagerne får fuld kompensation for prisstigningerne, og takket være den omkostningsdæmpende ydelse beskæres denne pristalsregulering ikke af nye efterfølgende prisstigninger. Der bliver altså som følge af indgrebet over for prisudviklingen tale om en mindre forbrugsudvidelse.

Alt i alt må jeg konkludere, at der i det økonomiske forlig samt i de yderligere foranstaltninger, regeringen allerede har gennemført, ligger en stramhed, der ikke afviger væsentligt fra det, der var tilsigtet i regeringens oprindelige udspil. Det fremgår da også af de oplysninger, vi har fra det økonomiske sekretariat, at væksten i den samlede efterspørgsel i 1974 vil blive usædvanlig beskeden, og at der i andet halvår af 1974 bliver mulighed for, at vi for alvor kan over-

føre ressourcer af forskellig art til valutaindtjenende erhverv. Den afdæmpning af bygge- og anlægsvirksomheden, der finder sted i øjeblikket, skulle sammen med bestræbelserne på at bremse prisstigningerne i årets anden halvdel også kunne føre til et noget mere normalt renteniveau, selv om jeg vil understrege, at der i øjeblikket ikke er nogen baggrund for at forvente en mærkbar ændring af det danske renteniveau. Det, jeg altså sigter til, er mere normale forhold, mere normale udbuds- og efterspørgselsforhold på obligationsmarkedet.

Jeg skal til slut blot understrege behovet for, at vi i de kommende måneder arbejder videre med den offentlige udgiftspolitik. Det er venstres forventning, at regeringen i sin tilrettelæggelse af udgifts- og skattepolitikken for det kommende år vil videreføre den linje, som der nu på forskellige områder er lagt op til, og som får et af sine udtryk i det finanslovsforslag, vi vedtager i dag.

Udfaldet af en sådan økonomisk politik og det omfang, som en kontrol med væksten i de offentlige udgifter kan få, samt de muligheder, der hermed åbner sig, også for at ændre vor skattepolitik, vil — det vil jeg godt understrege her — også kunne få en afgørende betydning for de rammer, der i den kommende vinter kan lægges for indkomststigningerne i de næste to år; også her er der en ganske klar sammenhæng i tingene og et perspektiv i den politik, som regeringen nu — med tilfredshed, tror jeg — kan se blive realiseret. Det er altså regeringspartiets forhåbning, at de intentioner, som nu er virkeliggjort, også i de kommende måneder kan få lov til at præge folketingets arbejde med de økonomiske problemer.

Grethe Philip (RV):

Regeringen venstres første 100 dage bragte et firkantet forlig i stand. Det er dette forlig, regeringen indtil nu skal bedømmes efter og måske også engang skal dømmes på. Her ved finanslovens tredje behandling møder vi nu, hvad jeg vil kalde det tredje ben af forliget, nemlig besparelserne og en bevillingsudgiftspost på 1,9 mia kr. til finansiering af den omkostningsdæmpende ydelse.

I relation til dette finanslovsforslag, som vi nu ser det, må vi spørge: er det så overhovedet realistisk? Reserverne er jo under-